

(Фокус, 5. 12. 2011)

Сецесија значи отцјепљење, одвајање. Овај се термин употребљава у политици када се становници неког подручја организовани у политички/вјерски/национални покрет територијално одвајају од остатка неке државотворне цјелине. У нашем контексту се често говори о могућем одвајању Републике Српске од Босне и Херцеговине. Моћници свијета неке сецесије толерирају и понекад војно подупиру, а неке не. Тако су биле толериране сецесије Словеније и Хрватске од Југославије, те Космета од Србије, а истовремено они не мисле толерирати сецесију РС од БиХ. Логика моћника Запада који мисле да владају свијетом је, као и код Божје воље, апсолутно мистериозна и то због тога што се, у суштини, своди на америчке националне интересе који су далеко од тога да буду еуропски. Примјера за ову тезу је безброј и узмимо само један: ОСЦЕ (Организација за безбједност и еуропску кооперацију) има увијек на свом челу неког Американца.

Петак, 02/12/2011

Улазим у свој уред. Тајник ми доноси један србофопски лист из Федерације и показује ми чланак са сликом корица једне књиге са насловом "Сецесија - зборник научних радова", а која је наводно снимљена у палачи Предсједништва РС. Овај дневни лист сугерира да се ту ради о Додиковим тајним плановима којима се припрема отцјепљење Републике Српске, а тражи се мој коментар. Немам појма о чему се ради и силазим кат ниже. Улазим у Секретаријат предсједника да видим ту публикацију. Секретарица ми вели да је за то чула, али да књиге нема. Напокон, добивам књигу и листам је. Ухвати ме смијех, јер сам ту исту купио прије пар мјесеци на београдском сајму књига. Ради се заиста о зборнику радова о сецесији англосаксонских аутора. Нема ту ни Додика, ни РС.

Али су мене у том часу мучиле друге бриге. Иако сам професор факултета и потпредсједник републике, подстанар сам. Нашао сам неки станчић од 40 квадрата којег бих купио на кредит, па сам тражио неког тко би ми помогао у разумијевању правне процедуре око кредитирања. И док сам истовремено размишљао о сецесији и кредиту, наишао је Додик. Замолим га за минут времена. Сједнемо у сусједну празну просторију. Након "како здравље", пита ме што мислим о књизи о сецесији. Одговарам да сам ту књигу купио прије пар мјесеци и да је она правне природе, али да сецесије у доба овог новог свјетског поретка немају никакве везе с аргументима права него с аргументом силе. Искориштавам прилику и постављам му глупо питање у вези с кредитним олакшицама. Он види да нисмо на истим валним дужинама, каже да му се жури и растајемо се.

Српство се брани на Косову

Накнадно сам схватио колико сам испао неумјестан када сам Додику поставио питање о кредитирању стана. Био сам љут на самог себе и почео сам размишљати о насиљу, сецесији и националном идентитету. Мисаони ток ме је довео до Космета, гдје сам Србима на сјеверу сугерирао да се оформе као јединствено политичко тијело на том територију које ће, мада аутономно, и даље бити у саставу Србије, јер ће тако лакше презентирати своје ставове пред међународном јавношћу. Они су тај приједлог одбили, мада мислим да ће то на крају, ипак, учинити.

Ситуација је, по мом мишљењу, слиједећа. Србијанска политичка елита на власти је Космет отписала зато јер се нада да ће тако лакше ући у Еуропу. Највећи дио Срба који су доље остали након НАТО окупације 1999. сконцентриран је сјеверно од Ибра и живи тамо као у концентрационом логору окружен бодљикавом жицом постављеном од НАТО и властитим барикадама. Атмосфера је слична оној у Варшавском гету 1944. када су се Јевреји дигли на устанак против нациста да би коначно сви били побијени. Отписивати један дио свог територија и не борити се за њега, показало се у повијести за многе земље погубним. Треба се само сјетити погрешног мишљења тадашњег југославенског руководства које је сматрало да одлазак Словеније из СФРЈ неће бити штетан по цјелину земље. Након тога је распад Југославије био неминован. Мутатис мутандис, иста би се ствар могла десити Србији, јер би након Космета на ред, што се тиче сецесија, засигурно дошле Војводина и Рашка област (Санџак). А након тога би се уништавање српства врло брзо наставило и у Републици Српској. Јер уништавање свега што је српско на Балкану је главни циљ такозване међународне заједнице.

У ствари, оно што се десило на сјеверном дијелу Космета у многочему је помутило рачуне

Да ли је могућа сецесија Републике Српске

Пише: Емил Влајки

уторак, 06 децембар 2011 11:49

"великом брату" и његовим вазалима и снагаторима. Тамо су се Срби, на гандијевски начин, супротставили и окупаторима и приљежној србијанској политичкој елити. Како ће се та неравноправна борба завршити, неизвјесно је, али већ сада поприма облике античке трагедије.

Што се планира с Републиком Српском?

Ја сам у више наврата писао и говорио о томе да границе на Балкану још нису фиксиране. По мом мишљењу, неочекивани отпор Срба на сјеверном дијелу Космета (а можда и, додатно, афера с Ираном?) пореметио је планове свјетским силницима у погледу РС. Њихов циљ је био да изазову институционалну, продужену кризу око конституирања власти на нивоу БиХ и да онда "с правом" интервенирају. Додик је то интуитивно схватио и био је спреман на све врсте компромиса. Али се увијек нађе неко тко ће омести конституирање државне власти.

У међувремену, "међународна заједница" је "повела 1:0" присиливши РС да се код Брчког одрекне свог територијалног континуитета. Ствар је, за сада, симболичког значења, али са несагледивим посљедицама. О томе да ће се РС и стварно подијелити на притисак и по вољи "међународне заједнице" ако се нешто не уради, већ сам писао у "Фокусу".

Што било да било, чим Америка среди ствари на Космету, тако што ће Србија де факто признати другу албанску државу, на реду је Република Српска. Ја више не вјерујем, иако је и такав сценарио могућ, да је на дневном реду централизација БиХ у корист Бошњака. Берлин у овом часу прикривено активно подржава Хрвате вјеројатно свјестан да се ширење исламизације на Балкану мора спријечити, а Америка ова настојања Њемачке неће моћи у потпуности контрирати.

С друге стране, "велики брат" жели, инсистирајући на исламизацији ових простора, жели, као што је претходно речено, да сатре све што је српско (по њему, потенцијално руско). У том смислу, варијанта цијепања РС на два дијела, с тим да се и источни дио РС разбије на два дијела како би се омогућило спајање Сарајева са Санџаком, није толико немогућа.

Да ли је сецесија РС могућа?

У свјетлу претходних размишљања, РС ће морати нешто превентивно подузети уколико се наговјештај мојих претпоставки појави теоријски и практично. Отворена сецесија највјеројатније није могућа. За то је потребна снажна подршка оних који би могли парирати Западу. Али, ако то вријеме дође, можда ће се морати ићи на једнострано проглашење РС као конфедералне јединице у оквиру БиХ. Ентитет у међународном праву има крајње нејасно значење, док код конфедерације тих нејасноћа углавном нема. То ће врло брзо бити могуће остварити као реалистично рјешење БиХ кризе која намјерно (ре)продуцира и служи зато да би се српски народ у овој "немогућој држави" (Ненад Кеџмановић) бацио на кољена територијално и духовно. Било би добро да, с тим у вези, дође до формирања латентне коалиције између СНСД и СДС унутар РС, као што је то урађено између те двије странке на нивоу БиХ. На руку овој конфедералној опцији стоје и несређени односи у Федерацији. Подршку РС као конфедералној јединици би засигурно дала и руска Дума, као и будући новоизабрани предсједник Русије.

Наравно, дај Боже да до оваквог сценарија не дође и да је Додиков тактички геније у стању парирати настојањима уперених против РС. Ипак, ни најбоља тактика не може имати пуно успјеха против добро конципиране стратегије у којој се "велики брат" већ извјештио дјелујући против свих оних којима је желио нашкодити.